

Dana Drápková

ODEŠLA TIŠE A NEČEKANĚ 6. ŘÍJNA 2025

Pohřeb Dany se konal v sobotu 18. října 2025 v kostele Povýšení sv. Kříže v Pyšelích. Před kostelem byla umístěna kondolenční kniha. Kostel má omezenou kapacitu, byl proto zajištěn i zvukový přenos mše z kostela pro ty, co se do kostela nevešli.

S Danou se přišli rozloučit rodina, přátelé, sousedé, spolupracovníci. S Danou se přišli rozloučit i arm. gen. Ing. Karel Řehka a plk. Mgr. Otakar Foltýn, novinář a zástupce Havloids Memorial Clubu Jakub Szántó. Čestnou stráž u rakve stáli hasiči Michal Vašourek a Ladislav Hruška a Sokolové Lukáš Bartík a Roman Křivohlavý. Mši sloužil pan farář P. Mgr. et Mgr. Miroslav Auxt. Pohřební vůz vyprovodili motorkáři z Havloids Memorial Clubu.

Hrob Dany Drábové na pyšelském hřbitově leží za Loretánskou kaplí.

Dana Drábová

„Dano, děkujeme!“

Když jsem se 6. října dozvěděla smutnou zprávu o odchodu Dany Drábové, osobně mě to zasáhlo. Danu jsem znala jako člověka, který vidí věci tak nějak hlouběji a dál než většina ostatních. Dokázala vysvětlit složitosti světa, ve kterém žijeme, uklidnit, ale i spojit lidi pro něco dobrého.

Dana byla skromná a veřejný pohřeb si nepřála. Přesto mezi lidmi tak nějak byla potřeba se s ní rozloučit. Po dohodě s rodinou proto přeci jen její přátelé a příznivci z organizací Dárek pro Putina, Post Bellum a Havloids Memorial Club uspořádali 23. října neformální rozloučení v pražském Fóru Karlín, na kterém zazářila pestrá směs umělců, herců, politiků a mnoha dalších vystupujících, kteří si připomněli její nezapomenutelnou osobnost, názory a její nádherně odlehčený a inteligentní humor. Sestrůh z videí prokládaných písněmi a historkami jejich přátel moderovali Světlana Witowská a Jindřich Šídlo. I Ladův kraj měl ve Fóru své zástupce. Celý večer uvedl prezident republiky Petr Pavel, následovala hymna v podání

operní pěvkyně Dagmar Peckové a hned potom vystoupilo naše vokální uskupení Mammás&Mammás, které se skládá ze šestnácti žen žijících v okolí Pyšel či přímo v nich. Vede nás sbormistryně Amálka Třebická a v jejích aranžích zazněly tři písně a podle ohlasů publika se opravdu líbily. Po nás už místo zaujali známé tváře jako Aneta Langerová, František Černý (Čechomor), z politiků a veřejně známých osobností třeba předseda Senátu Miloš Vystrčil, Otakar Foltýn, ministr vnitra Vít Rakušan, nebo třeba olympijský vítěz Vavřinec Hradilek. Zahrály kapaly Vypsaná Fixa a Kašpárek v rohlíku a další. Celkem se na pódiu vystříдалo

kolem sto osmdesát účinkujících, ale zřejmě nejsilnějším momentem byl okamžik, kdy zazněla slova z dopisu, který dostal Martin Ondráček z iniciativy Dárek pro Putina do ruky hodinu před začátkem a který byl podepsaný jedním z nejbližších lidí Dany Drábové, Markétou. Krásné shrnutí i vysvětlení, proč bylo více než dobře, že se taková akce uskutečnila a že je v dnešní době nad míru důležité, připomínat si takové osobnosti, jako byla Dana. Rovně, čestné, odvážné a hluboce lidské. Dano, děkujeme!

MAGDALÉNA PERIČ
Mammás&Mammás

Dana Drábová

Dana Drábová

Můj příchod do Pyšel nebyl jednoduchý. Zнала jsem o vás mnoho z Danina vyprávění, ale vy jste mě dosud neznali. A to bylo pro mě zvláštní – vstoupit mezi lidi, kteří byli Daniným domovem, její jistotou, její každodenností.

Dana měla své „kruhy“ – práci, domov a naši rodinu – a mezi těmito světy přecházela tiše a nenápadně. A já jsem přijížděla k „vaší“ Daně s vědomím, že přináším těžké zprávy.

Čekal mě rozhovor, kterého se člověk obává. Jak někomu, kdo vás vidí poprvé, říct, že člověk, kterého měli tolik rádi, se blíží ke konci své cesty? Sílu mi dávala právě Dana a mé přání, aby její odchod byl co nejdůstojnější. A k tomu jsem potřebovala i pomoc paní starostky Štěpánky. Nebylo to snadné, ale společně jsme vše zvládly.

Nemohu soupeřit s vašimi vzpomínkami na Danu. Tady se narodila – a ano, opravdu se narodila v Pyšelicích, ne v Praze, jak se často mylně uvádí jen proto, že v Pyšelicích není porodnice. Tady vyrůstala a tady také od nás všech odešla. Byla hrdá „Pyšelanka“ a nikdy ji ani nenapadlo, že by se měla z Pyšel odstěhovat. Vlastně ani nechápala, jak se může někdo odstěhovat ze svého rodného domu a ten prodat. Byla zde zakořeněná mnohem víc, než si dokážeme představit.

Mohu se s vámi podělit jen o pár postřehů o Daně tak, jak ji možná neznáte vy. Málokdo plně pochopí, co znamená, že byla dvakrát zvolena do Rady guvernérů Mezinárodní agentury pro atomovou energii – organizace, která sdružuje 180 zemí. Zástupci těchto 180 zemí dvakrát vybrali právě Danu, aby usedla v jednom z nejdůležitějších světových orgánů jaderné bezpečnosti.

Stejně tak byla předsedkyní Western European Nuclear Regulators Association, sdružení západoevropských jaderných regulátorů. Byla jedním z pěti poradců japonské vlády v oblasti jaderné bezpečnosti. A dalo by se pokračovat dál a dál ve výčtu toho, co Dana znamenala pro svět a pro jadernou bezpečnost.

A přesto to pořád byla ta vaše Dana.

Ta Dana, která se svými psy dvakrát denně obešla Pyšely.

Ta Dana, která u svých dveří krmila venkovní kočky.

Ta Dana, která s vámi zašla na pivo.

Každý si bude pamatovat tu „svou“ Danu.

A co já a Pyšely? Za tu krátkou dobu jsem poznala neuvěřitelnou komunitu. Nevím, zda si toho všichni uvědomujete, ale jste úžasní. Nejde tady projít po ulici, aniž by vás někdo nepozdravil – od malých capartů až po důchodce. Tady nejde jít s hlavou skloněnou a nikoho si nevšímát. Lidé se na vás usmějí a popřejí dobrý den. Setkala jsem se s neuvěřitelnou podporou – například když jsem potřebovala provizorně opravit střechu a poprosila souseda Honzu o pomoc. Za pět minut přijeli dva pánové ze Zaječic, vylezli na střechu, doplnili chybějící tašky a odmítli jakoukoli odměnu.

Máte tady úžasnou starostku, úžasného místostarostu a Mirku v infocentru. Všichni mi nesmírně pomohli s posledním rozloučením, a ani pro ně to nebylo snadné. Nezapomenu na okamžik při posledním rozloučení, kdy u rakve stála čestná stráž hasičů a Sokolů. Se mnou do kostela přišel náčelník generálního štábu Karel Řehka a Otakar Foltýn, ve slavnostních uniformách, a chtěli se postavit k rakvi jako čestná stráž. Ale vy jste se nedali. Protože tohle bylo rozloučení s „vaší“ Danou. A je jedno, zda jste generál nebo kolik máte výloček. Vy Danu prostě nikomu nedáte. Jste na ni hrdí a navždy bude vaše. Nakonec došlo k „mírové“ dohodě a Karel s Otou doprovodili Danu na její poslední cestu.

A na závěr přidám zážitek, který se mi hluboko vryl do paměti. Byl to měsíc po Danině odchodu, když jsem šla zapálit svíčku na hřbitov. Přistoupila ke mně Dáša – „hrobnice“ (to není hanlivé označení, ale tak jsem ji znala z vyprávění od Dany). Trochu ve mně hrklo, trochu jsem se bála, ale pak začal vodopád slov: že jsem jistě Markétka, že ona je Dáša a že si budeme tykat. Poděkovala mi, že jsem o Danu pečovala, vyprávěla, jak se postará o hrob Dany i Dany maminky, co dá na okna, aby vše bylo tak, jak Dana měla ráda, a že se mám obrátit na ni, kdybych cokoli potřebovala. Odcházela jsem s pocitem, že jsem „adoptovaná“. Psala jsem Štěpánce, že z toho mám pocit, že když jsem byla Dany, tak teď jsem automatiky i Dáší. Štěpánka mi odpověděla: „Tak to prostě je. Byla jsi Dany a teď tedy i naše.“

A tak doufám, že vás nezklamou. Když jsem teď taky Pyšelačka.

A protože lidé odchází, ale atomy se jen přeskupí a jsou tady stále s námi, tak bych vám všem ráda darovala pár Dany atomů. Na památku a pro připomenutí.

Teď už vaše Markéta Pávová

U příležitosti státního svátku 28. října 2025 propůjčil Daně Drábové prezident republiky Petr Pavel Řád Bílého lva III. třídy, in memoriam, za zvláště vynikající zásluhy o stát v oblasti bezpečnosti, vědy a správy státu. Metál převzala partnerka Dany paní Markéta Pávová.

Milá Dano,

roky už jsem nenapsal žádný dopis, ale tobě jej napsat musím. Hryže mě pocit, že jsem ti nikdy neřekl, jak moc si tě vážím a jak jsi nejen v Česku důležitá osoba s obrovským morálním kreditem. A jaká je pro nás kolem tebe čest se s tebou znát. I když je asi pravda, že by jsi to poslouchat stejně nechtěla. Nebyla jsi člověk, který potřebuje od ostatních chválit.

Vždycky jsem se těšil na tvůj úvodník v Pyšelských listech, který popsal často neradostnou situaci (kovid, válka, záplavy) a zároveň přinášel nějakou naději nebo potvrzení toho, že k životu nedílně patří i potíže a překážky, které se musíme naučit překonávat. A poučení, že brečet nad rozlitym mlékem nemá smysl, že je třeba zabrat a problému se postavit. A když budeme držet jako společnost při sobě, zvládneme všechno. Nejsem věřící, ale tak nějak si představuji, že duchovní svým ovečkám vlévají naději do žil. A mít naději je pro život člověka strašně důležité. Za to ti děkuji.

Budou mi chybět taky tvoje glosy politické situace i vyjádření nejen k živelným katastrofám ale k životu vůbec. Pokaždé to bylo řečeno s nadhledem, srozumitelně pro všechny kategorie obyvatel a vždy jsi používala zdravý selský rozum. V případě potřeby jsi se též dokázala odlišit od některých mainstreamových názorů, které jen papouškují nějakou politiku schválenou tezí, která má s reálným životem pramálo společného. Nemusela jsi používat nicneříkající květnaté kudrlinky jako často slyšíme od lidí, kteří mají tzv. „co říct“, ale přitom plácají slámu, mluvila jsi jasně a přímo. A nejspíše i proto mezi tvé přátele patřil třeba pan prezident Pavel. Vždycky jsi měla pochopení pro lidské slabosti a nedokonalost, která je naší přirozenou součástí, ale taky jsi uměla pojmenovat špatnosti a postavit se jim. Mokrát jsi nám pomohla při různých akcích, mokrát jsi pomohla celým Pyšelům. Bez keců, prostě jen proto, že jsme sousedé a že je správné pomáhat. Z jedné takové akce nezapomenu na tvoji hlášku, když se něco nedařilo: „Hlavně se z toho nepo...t“. Myslím, že to dost dobře charakterizuje tvůj zdravý přístup k životu. A za to ti také děkuji.

O tom, jaký jsi měla na celou společnost vliv, svědčí i to, že jména jiných šéfů státních úřadů, a že jich je, nikdo nezná, ale tvoje jméno znali všichni, i když se činnost Státního úřadu pro jadernou bezpečnost běžného života vlastně netýká.

Když se mě kamarádi mimo Pyšely ptají: „A jaká ta Dana vlastně byla?“, odpovídám jednou větou, protože to stačí, je v tom vše. Odpovídám: „Dana byla Dobrý Člověk“. A ty velká písmena tam nejsou omylem.

Sbohem Dano, a ještě jednou za vše děkuji

P